

PREDIKAN PÅ 9:E SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET DEN 22/8 1943

I MOTALA STADSPARK.

TEXT 1 PETR 4: 10-11.

PSALMER: 502:1-3, 417:5-6.

Idag vill vi samla våra tankar kring vår arbetsuppgift på jorden, vårt vardagsarbete. När en människa blir kristen, så vill hon ju göra något för andra människor, ty kärleken till nästan hör den kristne till. Och är han riktigt färsk kristen, så far han kanske iväg, långt bort och ger sig in i allehanda företag, som han får ångra länge och väl. "Tjänen varandra", heter det men i nästa vers förklaras ordet så: "Om någon har en tjänst, så akte han på tjänsten, så sköte han den med kraft." Ex: en predikare (i så fall: trohet mot Guds ord). Men detta är endast exempel. Alla ha tjänster: far - mor - lärare - kontorspersonal - affärsbiträde - hembiträde - lantbruksarbetare - fabriksarbetare.

Dessa yrken har vi icke själva skapat. De fanns före oss och släktena gå in i dem och lämna dem igen. Detta liv är skapat av Gud, som kallar oss till arbete på jorden i alla dessa sysslor, där var och en får inta sin plats.

Gud är kärleken. Det kan man se också i hans skapelse, icke blott i Kristus. Tänk på frukter och sädesslag, sol och regn.

Alldeles samma Guds kärlek i människornas olika kallelser. Man märker det bäst, när en arbetande människa faller bort, t.ex. när en far eller mor dör, när en trotjänare av något slag inte orkar mer eller när någon annars är borta. - Så är det också med hälsa och skörd - man märker godheten däri vid missväxt eller sjukdom.

(Förresten: har ni märkt, att så snart det krånglar i världens maskineri, så är detta ett bevis mot Gud, men när allt löper sin gilla gång, är detta aldrig ett bevis för Gud? Menar man verkligen att man förtjänar allt gott, som livet ger? Förstår man då aldrig att det vanliga är ett under - för syndaren: Gud håller sin värld uppe i kämpande kärlek?)

Som sagt: man märker det bäst, när en kallelsetrogen människa är borta. Då blir det nöd och villrådighet i omgivningen. Där gick en ström av gåvor genom den människans händer - och nu är den strömmen stängd: stopp, här kommer inget mer, nu får ni klara er själva eller skaffa hjälp på annat håll. Alla har vi säkert flera gånger i vårt liv upptäckt detta, vilket behov vi människor ha av varann och hur de olika människorna i ett samhälle är som lemmar i en enda stor kropp (där ögat måste göra sitt, örat sitt, benen sitt och alla inre organ sitt).

Men nu kommer något viktigt. Vi återgår till den där situationen, då en människa går bort och vi förlorar hennes arbetsinsats. Obs! att det behöver inte vara någon god människa, som vi på det viset saknar. Det kan vara en sladdrig och skvalleraktig mor, men som håller ordning på sina barn, en far, som inte alltid är riktigt nykter men som är duktig i sitt arbete, en riktigt

knarrig gammal brumbjörn, som sköter en trädgård eller hugger veden - sådant är människolivet.

Det goda kom icke ur dem själva. De hade till arbete att göra en sak, och den gjorde de. Och denna kallelse var beskaffad så, att den var oss, var andra människor till nytta. För att få sitt levebröd har man ett arbete, och detta arbete är så beskaffat, att det är andra till gagn. Alla måste betjäna alla. Gud Skaparen håller så hela världen vid makt och tingar människorna att betjäna varandra och göra gott mot varandra, trots att de i hjärtat är onda (oläsligt) och vill ha det bekvämt. Detta är ett väldigt under, som vi sällan tänker på.

Och nu riktar vi var och en blicken in i vår egen lilla värld. Först så, att vi med tacksamhet erinrar oss alla dem, som givit oss av livets goda: kläder, föda, hus och hem i barndom och ungdom. Vidga fältet: allt det goda, som vi få i vårt samhälle: rättsskydd, hälsovård, sjukvård, oberoende av främmande makt och frihet för vårt land. Bakom allt detta står alla arbetande människor i landet: bonden, polisen, läkaren, soldaten. Alla hör vi ihop. - Jag får så mycket.

Därnäst så, att vi tänker på vår egen uppgift. Vi vill vara kristna och älska vår nästa. Då gäller det ordet: "om någon har en tjänst, så sköte han den efter måttet av den kraft, som Gud förlänar". Och tjänster ha vi alla. Slutligen ligger din gärning och väntar på dig i hemmet eller också har du kanske en syssla i andra människors tjänst: hur som helst så måste du säga dej, att om du gör din plikt väl, så länder det andra till gagn, och om du sköter ditt arbete illa, så skadar du förr eller senare andra människor. Detta är "beredda gärningar", som det heter i Efeserbrevet. Du behöver icke fara långt bort för att gagna andra: Gud är dig nära och väntar blott, att dina ögon skall öppnas för hans vilja med dig. Ingen tackar dig kanske, om du sköter ditt arbete väl. Men den som har ett gott samvete, han kan undvara människors pris och han har i hemlighet en mycket renare glädje inom sig än den, som ständigt berömmes för sådant, som bara glänser i människors ögon men som icke gagnar någon människa.

Låt oss icke bli förvillade av tidens röster! Man talar numera om kristendomen så, som om det skulle vara varje enkel kristens uppgift att hejda kriget och rädda Europa ur undergången. Om världen skall läkas, så skall den läkas inifrån, genom att den lilla världen - hemmet, arbetsplatsen - läkes. Och den läkes bäst genom stilla och ödmjuka människor, som inte tar så stora ord i munnen, och som inte flyger iväg bort från vardagsplikterna utan stannar i dem, med gott humör och med trofasthet och med bön i sina hjärtan. Det sprakar inte och bullrar kring en Kristi lärjunge utan det står en stilla och god frid kring honom, när han enkelt och naturligt går till sin vardagsgärning:

Dig Kristus visar vägen,
Där du till denna höghet går
Och ödmjuk, fast och trägen
Du stilla i hans lydnad när
I mödans väg att bringa
De dina dagligt bröd,
I tjänargärning ringa
Att ge de svaga stöd
Att lida tåligt agan

I bitter sorgetid
Och utan knot och klagan
Här kämpa ut din goda strid. Amen. (Sv.Ps. 417:3)

är evnads slumpel. Alla ha
 Finster: far - mor - farane
 Restoranger - affärshis -
 Kunder. - Landbrukare. - fad-
 rikoms.

Den ykten har icke säkra
 Skapad. De fanns före oss o.
 Skattena ga' ni i sam o.
 Låne och lån igen. Detta är
 de Skapad och Gud, jens
 Kallas om i antalet på i orden
 i alla som syner, där var
 o. en på frsta sin plats.
 Gud är Kallad. Det
 kan man se och i i hans

Skapade, icke till i Kristus.
 Får på punkter och sådes -
 slag, som och regni!
 Allas samma Gud
 Kallat i maternas stika
 Kallades. Han väntar det
 fast, när en arbetares mat

Faller bort, för när en far
 eller en mor dör, när en so-
 fvarne och yst slag icke på
 mer eller när en ~~avvika~~
 - So är det ja och i med
 Kallad och skörd - man när
 Ker godheten omi vid missväet
 o. sjukdom.

[Förorten: har ni vänt,
 att en snart det hringlar i
 på sin marknad; se är det
 och när Gud, när när
 alls löper sin gång, är
 detta ~~och~~ ett till till
 Gud? Men man vetligen,
 att man förfrågar alls god,
 s. till och för förstår man si

slagen att det bärigen är ett
 förändring: Gud Kallad sin till
 yngre i kungens kätlet?)
 Som sagt: man väntar
 det fast, när en kallebetsgen
 maten är borta. De

(4)

Her det vil o. vedrørende
 i angivelsen. Det gik en
 stund ud paa om der var
 kender af os i de stund.
 Men stund: steps, her kommer
 mig med, nu for ni hvem er
 sjæle eller stoffe er tydelig
 på om og hald. Men her er
 sikkerhed flere og i vis tid og
 faktisk set, vilket set er
 nok for os selv og her
 de vilde mennesker, det ser ud
 at om temper i en rum
 der tydelig (der er det
 måske også sit, det sit,
 hans vil o. alle mine egne
 sit).

Men nu kommer ud
 af sig. Vi tager til de
 der situationer, der er
 nok på det og i det
 der kommer af det. Og!

(5)

at det bliver lidt mere og
 god nok, og de er det
 set. Det kan være en
 rig om situationer, men som
 heller aldrig på sin tid, er
 for, og det alle er det
 rigter men s. og det i sit
 at alle, en rigtig kunner
 med betydning, som stoter en
 tidspunkt eller hører en
 såvel og motiveret.

Det gode kom ikke ud
 dem sjæle. De har de
 alle at vi er det, og
 den grund de. Den ser
 heller en betydelig på, at
 der var og, var alle
 nok for den rigter. For at de
 sit bedste har man, at
 alle, og alle at alle er
 så betydelig, at det er alle
 f. gøre. Men måske de

8

jehikt väl, så lämnar det
 andra till guden, och om
 du skäfer sig arbete idea,
 så skolan du gör eller re-
 nare andra motor. Detta
 är "beredda gämnigan", s.
 det heter i Gudsordet. De
 bekänner inte fasa långt
 bort för att gagna andra:
 Gud är dig trygg o. värdig
 stett, att du om att ha
 öppna för hans rika mål
 dig. Sjagen baktar dig kan.
 ste, om du sköter ditt
 arbete väl. Men du tar
 ett gott svar, kan kan
 utöva motor pris och
 kan kan i tekniskt av-
 milt renare glädje inom
 sig om du, o. utveckling
 förskolan för så långt, s.
 bara glänser i motor öm

9

Men o. rike gagnar nog mer.
 För oss är det strukturer
 av tillväxt. Kan talen
 numera om kristendomen på,
 som om det skulle vara
 varje enkel kristen språk
 att göra kriget och rädd
 Europa ut i utveckling.
 Om världen skall ta sig,
 så skall den ta sig i sin,
 om att den lära världen
 hemmet, arbetsplatsen
 ta sig. Och den ta sig
 om att lära o. utveckla mer,
 i riktiga för de stora ord
 i nummer, och som inte
 flyger rias bort från oss.
 utvecklingen utan utveckling
 i den, med gott humör
 o. med profunderhet och med
 för i sina tyngden. Det
 arbetar ut riktiga och fulla

10

Tring en trich löjunge utan
det skai en stiel och god
frid tring komon, her
kan enkelt och naturligt
gås till sin vardagsasring:
lig lig tring tring tring,
lar du till sin tring tring

gås
den ödyck, fars och tring
de stiel i karn tring gån:
my skom rent att tring
de sin sagligt tring,

Tring tring tring
Att ge de sooga stiel
Att tring tring tring
Tring tring tring
Och utan tring och tring
Tring tring tring tring
Tring tring tring tring

Tring tring tring tring
Tring tring tring tring

417:5-6

Tring tring

Tring tring tring tring
Tring tring tring tring

417:5-6

Den söring 13413
Den söring 5:17
349:4-5

Tring tring

Tring